

Transgender problematiek

Man, 49 jaar

Ik ben geboren als man, maar sinds mijn puberteit en het ontluiken van de seksualiteit heb ik altijd een sterk verlangen naar een vrouwelijk lichaam gehad. Misschien is mijn innerlijk, mijn wijze van denken en ervaren meer vrouwelijk dan mannelijk. Ik voel me meestal meer op mijn gemak temidden van vrouwen dan tussen mannen, alsof de vrouwelijke energie meer bij mij past. Als ik naar een film kijk of een boek lees dan identificeer ik mij ook altijd met de vrouwen, nooit met de mannen.

Eerst wist ik me geen raad met dit verlang, ik dacht dat ik een beetje gestoord was, ik schaamde me ervoor, en hield het voor iedereen verborgen. Lange tijd heb ik het proberen te negeren, maar wat je onderdrukt gaat onder de oppervlakte natuurlijk gewoon door. Naarmate ik ouder werd voelde ik me steeds verwarder over mijn seksuele identiteit. Mijn verlangen naar het vrouwelijke werd steeds sterker, en ik begon me steeds onbehaaglijker te voelen in de mannenrol. Ik overwon mijn schaamte, begon steeds vaker in vrouwenkleden rond te lopen, en kwam tot het besef dat ik misschien wel een transseksueel was. Een jaar of tien geleden werd het verlangen om verder als vrouw door het leven te gaan zo'n obsessie dat ik begon met het traject van een geslachtsaanpassing. Ik heb een aantal jaren vrouwelijke hormonen en testosteronremmers genomen, maar al die hormonen bleken op den duur helemaal niet goed voor mijn lichaam. Ik werd er steeds erger slap en futloos van, alsof langzamerhand al mijn levensenergie werd afgebroken. De lichamelijke veranderingen waar ik op gehoopt had waren ook maar minimaal. Toen ben ik maar weer met die medicijnen gestopt. Mijn arts had mij wel gewaarschuwd: geen medicijn zonder bijwerkingen, maar ik wilde zo graag in een vrouw veranderen dat ik bereid was de schadelijke kanten ervan op de koop toe te nemen.

Daarna heb ik nog een tijdje geprobeerd met minder heftige, puur plantaardige natuurlijke middelen hetzelfde te bereiken, maar die werken gewoon niet bij mij, ik merkte helemaal niks van een verlaagde testosteronspiegel, noch iets van de oestrogenen. De enige manier om echt een meer vrouwelijk uiterlijk te krijgen zou chirurgie zijn, maar ook daarmee verander je niet de algehele vorm en bouw van mijn lichaam. En de risico's van dergelijke ingrepen zijn groot, er is een redelijke kans dat je van een gezond persoon in een kneusje verandert, dat je na verloop van tijd weer onder het mes moet, en bovendien moet je je leven lang medicijnen (vrouwelijke hormonen) blijven nemen.

Langzamerhand kwam ik tot het besef dat de stof nu eenmaal niet zo plooibaar is als ik zou willen, en dat ik mijn krampachtige streven naar een lichamelijke transformatie maar beter kon opgeven. Ik moet maar accepteren dat ik een mannenlichaam heb met een tamelijk vrouwelijke geest erin. Daarom loop ik nog steeds vrijwel altijd in vrouwenkleden, want daar voel ik mij toch prettiger bij. En dat mensen zien dat ik een verklede man ben dat kan me niet (meer) schelen. (Vroeger wilde ik heel graag echt voor een vrouw kunnen doorgaan)

Vlak nadat ik met de medicatie was gestopt kwam ik in aanraking met de heer Rangkuti, een arts gespecialiseerd in de traditionele Chinese geneeskunst, waar ik aanvankelijk heen was gegaan voor behandelingen van mijn RSI klachten (pijn in nek en schouders). Van vrienden had ik gehoord dat hij zulke fantastische resultaten wist te bereiken met acupunctuur. Hij constateerde dat mijn algehele energieniveau erg zwak was, en dat er erg veel spanning in mijn lijf zat. Toen wij spaken over mijn transgender problematiek vertelde hij me dat hij wilde proberen met behulp van de doorhem ontwikkelde techniek Brain-Abdominal acupunctuur mijn energie weer goed te laten stromen en de mannelijke energieën in mij weer te stimuleren.

Na enkele behandelingen hiermee te hebben gehad is tot mijn grote verbazing het verlangen om vrouw te worden totaal verdwenen, een verlangen dat 35 jaar lang een prominente rol in mijn leven heeft gespeeld. Ik voel me thans niet meer mannelijk of vrouwelijk dan voorheen, maar er is wel een grote rust over mij heen gekomen, een geweldige opluchting, alsof de energieën in mijn lichaam nu meer in balans zijn gekomen.

Ik verzet me ook niet meer tegen mijn mannelijke kant, die mogen er ook zijn. Het is alsof ik eindelijk deze vreselijk lastige aandoening te boven ben gekomen, want transgenderisme is niet leuk, je kampt met een krankzinnige spanning tussen wat je uiterlijk bent, wat je zou willen zijn en wat je van binnen voelt. Of dat nu komt doordat ik ouder en wijzer ben geworden en meer innerlijke vrede heb gevonden en de ijdelheid van sommige verlangens heb leren inzien, of dat het komt door deze acupunctuurbehandelingen laat ik in het midden, maar het is wel opvallend snel gegaan sinds ik de B-A behandelingen heb ondergaan.

Elk mens heeft natuurlijk mannelijke en vrouwelijke kanten in zich en het is de kunst beide energieën met elkaar in evenwicht te brengen. Beiden kanten hebben hun eigen schoonheid en je bent pas een compleet mens als je beide energieën de ruimte kunt geven, enerzijds de zachte, ontvangende, rond, assimilerende en synthetiserende vrouwelijke kant en anderzijds de harde, uitgaande, hoekige, agressieve en doelgerichte mannelijke kant.

Het lijkt erop alsof bij mij zo rond mijn 12e of 13e levensjaar er iets in mijn energiehuishouding is gebeurd waardoor de mannelijke energieën gedeeltelijk geblokkeerd raakten en dat de B-A acupunctuur van de heer Rangkuti deze onbalans eindelijk weer heeft hersteld. Hij constateert ook dat mijn energieniveau thans veel hoger is dan toen hij mij een half jaar geleden voor het eerst zag en dat ik ook niet meer zo overspannen op bepaalde prikkelingen reageer die hij gebruikt om te testen of je energie in orde is.

Voor zover ik weet is er in de literatuur over transseksualiteit niets te vinden over energiebanen omdat de traditionele westerse geneeskunst daar (tegen beter weten in) nog steeds niet van wil weten, maar het ligt voor de hand om de oorzaak van transgender gevoelens niet alleen op het psychologische vlak te zoeken, maar ook op het fijnstoffelijke lichamelijk vlak: lichaam en geest zijn immers één. Het enige wat er bekend is op lichamelijk gebied is dat bij man-naar-vrouw transseksuelen de hersenen anders zijn gevormd dan bij normale mannen; bij hen is een of ander verbindingsstuk tussen de beide hersenhelften wel

aanwezig, net zoals bij vrouwen, terwijl dit bij mannen afwezig is. Ik kan me voorstellen dat er ook op energetisch gebied iets mis is, dat bepaalde energiebanen in het lichaam geblokkeerd zijn. Wellicht dat het openen van de energiebanen middels deze Brain-Abdominal acupunctuur verlichting kan brengen voor mensen met transgender gevoelens.

Januari 2008

Inmiddels zijn we een half jaar verder en heb ik nog twee behandelingen met Brain-Abdominal acupunctuur ondergaan. Het lijkt er thans op alsof mijn genderdysforie nu echt voorbij is. Ik heb het helemaal doorleefd, en ben eindelijk tot rust gekomen van binnen. Ik ben tevreden met mezelf en mijn uiterlijk. Ik voel me weer wat meer mannelijk dan voorheen, zie mezelf nu als een man met veel vrouwelijke trekken. De vrouwelijke kwaliteiten van openheid, ontvankelijkheid, zachtheid, rondheid en denken op meer sporen tegelijk heb ik zo langzamerhand wel geïnternaliseerd, en daarmee is ook het verlangen om mijn lichaam (tot elke prijs) te willen ombouwen verdwenen.